

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ท่านรู้หรือไม่ว่า...ด้วยการสนับสนุนจากท่าน สามารถมอบชีวิตให้กับเด็กคนหนึ่งได้อย่างไร

จังหวะชีวิต และเส้นทาง สู่ฝันของ “น้องกิ้ง”

เส้นทางชีวิต ไม่ว่าจะเป็นวันดี หรือร้าย ก็เป็นไปด้วยโชคชะตานำพา หากอีกส่วนสำคัญนั้น อยู่ที่ “ตัวเราเอง” รู้จักที่จะสร้างกำลังใจ และโอกาสที่มีในปัจจุบัน เพื่อก้าวเดินไปถึงฝั่งฝันของตนเองได้ในอนาคต

“คุณรู้ไหมว่าการเป็นแม่คนมัน เหนื่อยแค่ไหน?”

หน้าที่ความเป็น “แม่” ไม่เคยมีคำว่า ลา หรือหยุดพักได้แม้สักลมหายใจ ความจริงข้อนี้ ยิ่งใครเป็นแม่เองด้วยแล้ว ยิ่งตระหนักลึกซึ้งเป็นที่สุด

“ครูบุญผล” ผู้อุทิศตนเพื่อ ลูกโสสะ

ครูเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง ที่คอยอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์มีความรู้ และเป็นคนดี ผู้ที่อุทิศตนมากกว่าการเป็นครูในการสั่งสอนเด็กๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีพื้นฐานความรู้ที่ดี ก่อนที่พวกเขาจะก้าวเดินต่อไปในการศึกษาที่สูงขึ้นในวันข้างหน้า

จังหวัดชีวิต และเส้นทางสู่ฝันของ “น้องกิ้ง”

เส้นทางชีวิต ไม่ว่าจะเป็นวันดี หรือร้าย ก็เป็นไปด้วยโชคชะตานำพา หากอีกส่วนสำคัญนั้น อยู่ที่ “ตัวเราเอง” รู้จักที่จะสร้างกำลังใจ และโอกาสที่มีในปัจจุบัน เพื่อก้าวเดินไปให้ถึงฝั่งฝันของตนเองได้ในอนาคต

กลุ่มกิจกรรมนาฏศิลป์ น้องแก้วแฉวยิน คนที่สองจากซ้ายไปขวา

นิ้วมือกรีดทราย สองแขนตั้งวงได้ระดับ กับท่าร่าที่อ่อนช้อย หรือในบางจังหวะดูกระฉับกระเฉง ตามท่วงทำนองของดนตรี บนศีรษะประดับด้วย เทริดสวมเครื่องลูกปัด ทับทรวง ปีก ผ้านุ่ง หน้าเพล่า ผ้าห้อย และอีกหลายอย่างตามแบบฉบับโนรา ชีวิตของคนเราก็ค้นกับจังหวะในการแสดง บางครั้งดูเศร้า บางครั้งดูสนุกสนาน มีชีวิตชีวา แต่ไม่ว่าชีวิตจะอยู่ในช่วงจังหวะใด นอกจากจะก้าวเดินต่อไปตามจังหวะที่โชคชะตานำพาแล้ว ตัวเราเองก็ต้องเข้าใจ และตั้งเข็มทิศสู่ชีวิตที่ดี มีคุณภาพในอนาคตต่อไปให้ได้

“เวลาที่หนูรำโนราและต้องมีการต่อตัว ไม่ต้องพูดถึงเลยคะว่าจะได้อยู่ข้างบนยอด เพราะไม่อย่าง

นั้นเพื่อนหนูคงขาหักเอา” จากคำบอกเล่าที่ตามมาด้วยเสียงหัวเราะดัง “ฮ่า ฮ่า” ของ “น้องกิ้ง” หนึ่งในสมาชิกกลุ่มกิจกรรมนาฏศิลป์ในหมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ สงขลา ที่มีรูปร่างสมบูรณ์กว่าใครๆ ภายนอกบอบบางที่เปื้อนยิ้ม เป็นเด็กอารมณ์ดี สนุกสนาน ช่างพูด ช่างเจรจา แต่ภายในกลับอ่อนไหว เมื่อถูกพูดถึงความเป็น “ลูกกำพร้า”

“มีครั้งหนึ่งเพื่อนที่โรงเรียนล้อหนูว่า ลูกไม่มีพ่อแม่กำพร้า หนูโกรธเพื่อนมาก ร้องไห้เลยคะ แล้วก็ตอบกลับเพื่อนไปว่า เราก็ไม่ได้เกิดมาจากกระบอกไม้ไผ่นะ ไม่รู้จะด่าเพื่อนอย่างไรให้สาสมกับความอัดอั้นตันใจที่หนูมีอยู่ พอกลับมาถึงบ้านยังร้องไห้อยู่เลยคะ จนแม่เห็นเข้า (คุณวรรณมา ช่วยนุสนธิ์ แม่โสสะที่เลี้ยงดูน้องกิ้ง) แม่เลยถามเอาความจริง หนูก็เล่าให้แม่ฟัง พอแม่ฟังจบแม่เข้ามากอดหนู แล้วบอกว่า นี่เป็นแม่ของหนู แม่อธิบายเรื่องราวหลายอย่างถึงความจำเป็นว่า ทำไมหนูถึงได้มาอยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะ รวมถึงความโชคดีที่หนูได้รับ”

“ความรู้สึกตอนนั้นหนูหายโกรธเพื่อนไปแล้ว แต่กลับรู้สึกว่ามันอบอุ่นจัง ไม่ได้อบอุ่นเพราะว่า เข้าใจในเรื่องที่แม่พูดหรือคะนะ ทุกวันนี้บางเรื่องที่แม่

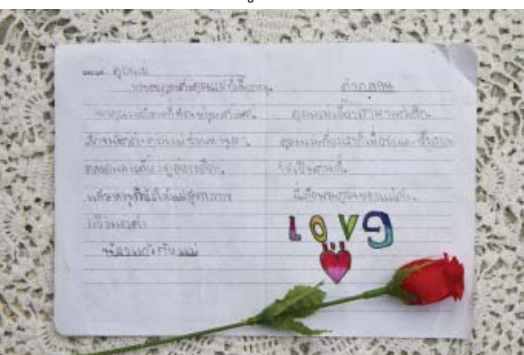
พูดไปหนูก็ยังไม่เข้าใจก็มี แต่ที่อบอุ่นคืออ้อมกอดของแม่ และความรักที่แม่มีให้หนูต่างหากคะ” น้องกิ้งพูดพร้อมรอยยิ้มที่ฉายเต็มใบหน้า

หลังจากเลิกเรียนนาฏศิลป์แล้วน้องกิ้งเดินกลับบ้านด้วยความสุขใจ ละอองฝนบางเบาเริ่มโปรยปรายลงมา ส่งกลิ่นชื้นชื่นใจ ชวนให้สุดลมเข้าผ่านโพรงจมูกอย่างน่าหลงใหล

“จริงอย่างที่แม่พูดไว้นะคะว่า หนูอาจจะโชคดีกว่าเด็กอีกหลายๆ คนที่ต้องเผชิญชะตากรรมอยู่อย่างลำพังที่ข้างนอก หมู่บ้านเด็กโสสะที่หนูอาศัยอยู่ทั้งปลอดภัยร่มรื่น มีสนามเด็กเล่น มีที่ให้พวกหนูได้วิ่งเล่น ออกกำลังกาย มีสวนยางพาราให้ร่มเงาได้หลบแดด มีผลไม้ตามฤดูกาลอย่างมังคุดให้ได้เก็บกินได้ อย่างไม่รู้จำเบื่อหน่าย”

“แม่สวัสดิ์คะ แม่หนูกลับมาแล้ว” เสียงเจื้อยแจ้วของน้องกิ้งบอกแม่ที่กำลังเตรียมอาหารอยู่ในครัว น้องกิ้งเดินเข้าไปพร้อมกับใช้สองมือโอบกอดเอวของแม่ พลาญเอี้ยวตัวยิ้มให้จนเห็นฟันขาวจิ้ม

“หนูช่วยนะคะ มาเดี๋ยวหนูหันผักให้” น้องกิ้งไม่รอ

ข้อความที่น้องกิ้งเขียนให้แม่ในการ์ดวันแม่

น้องกิ้งกับน้องชายช่วยคุณแม่ทำอาหาร

ข้า ลงมือหันผักอย่างขะมักเขม้น โดยมีน้องชายอีกคนมาเป็นผู้ช่วย

“น้องกิ้งเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะ ตั้งแต่ตัวเล็กๆ ยังจำความไม่ได้เลยคะ เขาเป็นเด็กที่มีจิตใจดี ชอบชวนอาสาช่วยเหลือผู้อื่น น้องกิ้งช่วยเหลือแม่ได้หลายอย่างมากทั้งช่วยทำอาหาร ดูแลน้องๆ และหลายครั้งที่น้องกิ้งทำให้แม่ประทับใจ อย่างเวลาที่แม่เหน็ดเหนื่อยจากการทำงานบ้าน ดูแลลูกๆ หรือมีความทุกข์ใจ เขาจะรับรู้ได้โดยที่แม่ไม่ต้องเอ่ยปากบอก เขาจะมองๆ แล้ววิ่งเข้าครัวหาน้ำมาให้แม่ดื่ม เขามากอด มาอ้อมๆ และพูดว่า เราสู้กันนะแม่”

“หรืออย่างวันแม่เขาก็จะมีการดมาให้ น้องกิ้งเขาไม่ค่อยพูดคำว่า รักแม่หรือรักคะ เพราะเวลาพูดแล้วเขาจะร้องไห้” คุณวรรณเล่าถึงลูกสาวด้วยความรักใคร่ พร้อมมีน้ำใสๆ คลอในตา แสดงให้เห็นถึงสายใยรักที่มีให้ลูกอย่างเต็มเปี่ยมหัวใจ

นอกจากเรื่องของความรักความผูกพันในครอบครัวแล้ว การเดินทางไปตามฝันของเด็กหญิง ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราได้พูดคุยกัน น้องกิ้งจะเป็นส่วนหนึ่งในกลุ่มกิจกรรมนาฏศิลป์ และมีความสามารถในการแสดง แต่ความฝันในอนาคตของน้องกิ้งนั้นกลับเป็นอีกอาชีพหนึ่ง “การแสดงเต้นหรือรำหนูก็ชอบนะคะ เพราะว่ามันทำให้เรามาเพื่อน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และมีความรู้ติดตัว รุ่นพี่หนูที่อยู่ในกลุ่มนาฏศิลป์มีสองคนพอเขาเรียนจบประถมศึกษา

ปีที่หก เขาจะไปเรียนทางนี้โดยเฉพาะ แต่สำหรับหนูคงไม่ใช่ หนูอยากเป็นช่างภาพ อยากถ่ายภาพเก่งๆ เป็นมืออาชีพไปเลยคะ หนูว่าเป็นอาชีพที่อิสระ ได้เห็นผู้คน ได้ไปถ่ายภาพในที่ต่างๆ เพราะภาพถ่ายสามารถเป็นสิ่งบันทึกเตือนใจ หรือเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้ แต่ก่อนที่จะถึงวันนั้น แม่เคยพูดว่า ฝันได้แต่ต้องตั้งใจ ฝันมันถึงจะเป็นจริง และหนูจะจำคำที่แม่สอนไว้ เพื่อที่จะไปถึงฝันคะ”

การเดินทางในชีวิตของน้องกิ้งนั้น ยังอีกยาวไกลนักกว่าจะถึงฝั่งฝัน บางจังหวะอาจมีลง บางจังหวะอาจ

น้องกิ้งกับคุณแม่วรรณ ช่วยนุสนธิ์ แม่โสสะ

มีขึ้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความตั้งใจจริงของน้องกิ้ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนและน้ำใจจากผู้มีจิตเมตตา ก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ได้มอบ “โอกาส” ให้น้องกิ้งและลูกโสสะ ได้มีครอบครัว มีความรัก มีการศึกษา และมีโอกาสลงมือสานต่อความฝันให้เป็นจริง และร่วมเป็นหนึ่งในสังคมไทยที่มีคุณภาพต่อไป

หมายเหตุ: ชื่อที่ปรากฏในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อความเหมาะสม อันเป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

สอนการบ้านให้กับน้องๆ

คุณรู้ไหมว่าการเป็นแม่คนมันเหนื่อยแค่ไหน?

หน้าที่ความเป็น “แม่” ไม่เคยมีคำว่า ลา หรือหยุดพักได้แม้สักลมหายใจ ความจริงข้อนี้ ยิ่งใครเป็นแม่เองด้วยแล้ว ยิ่งตระหนักลึกซึ้งเป็นที่สุด

น้องแพรวและครอบครัวที่อบอุ่น

ปานหทัย ศิริบำรุงสุข หรือ “น้องแพรว” หนึ่งในความสำเร็จของลูกโสสะ จบการศึกษาจากเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คณะบริหารธุรกิจสาขาการเงิน ปัจจุบันทำงานอยู่ที่ธนาคารกรุงไทย สาขาป่าตอง ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ Supervisor ธุรกิจการขยาย และในวันนี้ได้ทำหน้าที่เป็นคุณแม่ของลูกชายวัยเก้าเดือน

“น้องแพรวรู้แล้วค่ะว่า การเป็นแม่คนไม่ใช่เรื่องง่าย เริ่มตั้งแต่ตั้งท้องเลยก็ว่าได้ เราต้องดูแลสุขภาพร่างกายให้ดีเพื่อที่ลูกในท้องจะได้แข็งแรง พอคลอดเขามายังเพิ่มความยากและความเหนื่อยเข้าไปอีก ช่วงสามเดือนแรกเขาจะตื่นบ่อยมาก ทุกๆ สองชั่วโมงจะลุกขึ้นมากินนม โชคดีว่าช่วงสามเดือนแรกที่คลอด น้องแพรวไม่ต้องไปทำงานจึงทำให้ดูแลลูกได้เต็มที่ แต่ก็ทำให้น้องแพรวน้ำหนักตัวลดลงนะค่ะ”

“พอเขาเข้าเดือนที่สี่น้องแพรวต้องไปทำงาน กลับจากทำงานก็ต้องเลี้ยงลูก หนึ่งวันมี 24 ชั่วโมง น้องแพรวอยากให้มีเพิ่มอีกสัก 3-4 ชั่วโมง เพราะรู้สึกว่า เวลาที่อยู่กับครอบครัวผ่านไปเร็วมาก ความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน หรือสิ่งต่างๆ ที่พบเจอมา พอมาเจอหน้าลูกและสามีมันทำให้เรามีพลังเพิ่มเข้ามาอีก ไม่รู้ว่าพลังงานส่วนนี้เพิ่มมาได้ยังไง

อาจจะจะเป็นพลังงานที่เกิดขึ้นจากรักคนนะค่ะที่ผลักดันเราให้สามารถมีเรี่ยวแรงขึ้นมาได้”

“เมื่อน้องแพรวได้เป็นคุณแม่ ทำให้น้องแพรวนึกถึงผู้หญิงคนหนึ่ง นั่นก็คือ คุณแม่นาถลดา มีลูกชงาม คุณแม่โสสะที่เลี้ยงดูน้องแพรวมาตั้งแต่อายุเพียง 3 เดือนเท่านั้น ถึงแม่จะไม่ใช่แม่แท้ๆ แต่ความรักความเอาใจใส่ที่แม่มีให้นั้นไม่ได้ต่างจากคนที่เป็แม่แท้ๆ เลย แม่ไม่ได้เลี้ยงแค่น้องแพรวคนเดียว แต่ยังมีลูกโสสะที่ต้องดูแลในบ้านอีกเป็นสิบคน ทุกวันแม่ต้องตื่นตั้งแต่ตีห้า ทำหน้าที่ดูแลบ้านและลูกๆ เวลานั้นอกก็เข้านอนคนสุดท้าย แม่ทำหน้าที่นี้มาหลายสิบปี จากลูกรุ่นแล้วรุ่นเล่า วันนี้แม่ก็ยังทำหน้าที่นี้อยู่อย่างไม่เคยหยุดพักเลยสักวัน”

น้องแพรวในวัยเด็ก

“แม่น้องแพรวออกจากหมู่บ้านเด็กโสสะบางปูสมุทรปราการแล้ว แต่สายสัมพันธ์ของความเป็นแม่ลูกของเรายังคงอยู่ตลอดไปชั่วชีวิต อ้อมแขนที่แม่เคยกอด ยังคงให้ความรู้สึกอบอุ่น มั่นคง และปลอดภัยสำหรับน้องแพรวเสมอ น้องแพรวรักแม่ค่ะ และยังจดจำคำที่แม่สอนได้ แม่มักจะสอนให้น้องแพรวเป็นคนดี ยิ่งมีคนให้ความช่วยเหลือเรา ต้องตอบแทนทุกท่านด้วยการตั้งใจเรียน เพราะทุกคนปรารถนาให้เราเรียนาคที่ดี อยู่ในสังคมนี้ได้อย่างมีความสุข”

“อีกทั้งน้องแพรวขอขอบพระคุณผู้ที่มีจิตเมตตาทุกท่านที่มีต่อน้องแพรวและพี่น้องในหมู่บ้านเด็กโสสะ เงินทุกบาททุกสตางค์ท่านهامาด้วยหยาตเหื่องแรงกาย บางท่านมีภาระทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ แต่ยังมีน้ำใจแบ่งปันเพื่อมาช่วยเหลือ สิ่งที่ท่านมอบให้กับลูกๆ โสสะนั้นมันยิ่งใหญ่่มาก น้องแพรวขออิชิฐานให้ทุกท่านมีความเจริญทั้งในหน้าที่การงานและมีครอบครัวที่มีสุขดังที่ได้มอบให้กับน้องแพรวอีกครั้งค่ะ”

แม้ว่าความสำเร็จจะต้องแลกมาด้วยหยาตเหื่องแรงกาย หรือแรงใจ จากแม่โสสะและทุกๆ คนที่เมตตาได้ช่วยกันพุ่มพุกหล่อเลี้ยงชีวิตของลูกโสสะให้เติบโตเจริญงอกงาม โดยไม่หวังผลตอบแทนใด สิ่งหนึ่งที่เชื่อมั่นได้ว่า จะตอบรับ “น้ำใจ” ไปยังทุกท่าน คือความรักและความสุข ที่อบอวลอยู่ในหัวใจของการเป็นผู้ได้ให้ตลอดไปนั่นเอง

ด้วยการสนับสนุนของท่านผู้มีจิตเมตตา ทำให้วันนี้แพรวได้มีครอบครัวที่อบอุ่น เติบโตขึ้นจากรวยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ จนสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ และอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข และนี่เป็นอีกหนึ่งในหลายตัวอย่างของเด็กที่ได้รับการดูแลโดยครอบครัวโสสะจนออกไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและคุณธรรมกว่า 500 คน ตลอด 40 กว่าปีในการดำเนินงานของมูลนิธิฯ

น้องแพรวกับคุณนาถลดา แม่โสสะ

“ครูพูนผล” ผู้อุทิศตนเพื่อลูกโสสะ

ครูเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง ที่คอยอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์มีความรู้ และเป็นคนดี “ครูพูนผล ประธานธรรารักษ์”

ครูใหญ่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเด็กโสสะ “เฉลิมนารินทร์” หนองคาย ก็เช่นกัน ผู้ที่อุทิศตนมากกว่าการเป็นครูในการสั่งสอนเด็กๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีพื้นฐานความรู้ที่ดี ก่อนที่พวกเขาจะก้าวเดินต่อไปในการศึกษาที่สูงขึ้นในวันข้างหน้า

21 ปีกับหน้าที่ครูผู้ให้ความรู้

ครั้งแรกที่เข้ามาทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะรู้สึกอย่างไรบ้าง

ครูมาทำงานที่นี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ถึงปีนี้ก็ร่วมยี่สิบเอ็ดปีแล้วค่ะ วันแรกที่เข้ามาจำได้ว่ามาสมัครในตำแหน่งเจ้าหน้าที่นำ แต่เนื่องด้วยที่หมู่บ้านเด็กโสสะมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งอยู่ภายในหมู่บ้านและยังขาดบุคลากรครูอยู่ ประกอบกับครูจบการศึกษาจากวิทยาลัยครูจังหวัดอุดรธานี (ปัจจุบันวิทยาลัยครูได้เปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ) ผู้อำนวยการหมู่บ้านจึงอยากให้เราช่วยสอนเด็กๆ แล้วที่นี่ยังเปิดโอกาสให้เด็กข้างนอกที่อยู่บริเวณใกล้เคียงได้เข้ามาเรียน โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนและจ่ายเพียงค่าอาหารกลางวันเท่านั้น จึงชื่นชอบระบบการทำงานของหมู่บ้านเด็กโสสะที่เป็นมากกว่าสถานที่ดูแลเด็กกำพร้า แต่ที่นี้คือ “บ้าน” ของเด็กทุกคนจริงๆ

หน้าที่ของครูใหญ่ทำอะไรบ้าง

ครูก็จะทำหน้าที่ในการสอนเด็กๆ เหมือนกับครูคน

อื่นๆ พร้อมทั้งยังรับผิดชอบเรื่องนโยบายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้วย แต่การเป็นครูของที่นี่จะมีความพิเศษคือการเข้าไปดูแลเด็กแทนคุณแม่โสสะและคุณน้า ในวันที่ต้องเข้าประชุมหรือติดธุระ ในบางครั้งครูเองแทบไม่รู้สึกละเลยว่าคุณครูมาทำงาน แต่เหมือนกับว่าครูได้อยู่ในบ้านอีกหลังหนึ่ง

การทำงานย่อมมีอุปสรรคหรือปัญหา เคยท้อบ้างหรือไม่

ปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงานของครูคงเป็นแค่ช่วงแรกๆ เท่านั้น เป็นปัญหาที่ไม่ได้มาจากตัวงาน แต่ว่ามาจากการเดินทาง เพราะบ้านของครูกับหมู่บ้านเด็กโสสะอยู่ใกล้กันมาก ในหนึ่งวันครูต้องนั่งรถไปกลับกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตร แต่พอนานวันเข้าครูก็เริ่มปรับตัวได้ พอเริ่มปรับตัวได้ก็กลายเป็นความเคยชิน ทุกวันนี้ถ้าครูไม่ได้มาสอนเด็กๆ ชีวิตคุณครูเหมือนขาดอะไรไป แต่ถ้าเกี่ยวกับตัวงานจริงๆ ครูก็จะมีผู้อำนวยการหมู่บ้านเป็นที่ปรึกษาให้ แล้ว

ก็ช่วยกันแก้ไขปัญหาต่างๆไปตามลำดับขั้นตอน

เรื่องอะไรของการทำงานที่ทำให้ครูประทับใจที่สุด สิ่งที่ทำให้ประทับใจที่สุดก็คงจะไม่พ้นลูกศิษย์ตัวน้อยๆ เหล่านี้ พวกเขาเองคงไม่รู้หรอกว่า รอยยิ้มบวกกับบุคลิกที่ใสซื่อของพวกเขา นั้นมันเป็นกำลังใจให้กับครู ในการทำหน้าที่นี้ต่อไป หรือเด็กๆ ที่ออกจากอนุบาลไปแล้วเขาเติบโตขึ้นก็ยังนึกถึงและทักทาย เล่าสารทุกข์สุกดิบให้ครูฟัง โดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคายเราจะได้เห็นเขาตั้งแต่เล็กจนโต ได้กอด ได้พูดคุย เหมือนเราเป็นคนหนึ่งที่สำคัญ และพวกเขาก็เป็นคนที่สำคัญต่อครูเช่นกัน สิ่งนี้อาจจะเป็นการเติมเต็มความรัก ความผูกพันให้ซึ่งกันและกันได้

ช่วยฝากข้อคิดหรือคติประจำใจ

คุณค่าของชีวิตในการทำงานของครูนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินเดือนสูงๆหรือสถานที่ที่มีชื่อเสียง แต่มันขึ้นอยู่กับว่างานนั้นได้สร้างจิตใจของเราให้สูงขึ้นหรือไม่ เราไม่ได้อยู่บนโลกนี้เพียงลำพัง สิ่งไหนที่เราสามารถช่วยเหลือ หรือแบ่งปันได้ก็ต้องช่วยกันค่ะ

ครูพูนผล ประธานธรรารักษ์

นอกจากการช่วยเหลือเด็กที่เคยสูญเสียพ่อแม่ให้ได้มีโอกาสเติบโตขึ้นในครอบครัวอีกครั้งแล้ว หมู่บ้านเด็กโสสะยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตั้งอยู่ภายในหมู่บ้านเด็กโสสะทุกแห่ง เช่นเดียวกับที่หมู่บ้านเด็กโสสะ “เฉลิมนารินทร์” หนองคาย ที่เปิดให้บริการทางการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่มีอายุตั้งแต่ 4-6 ปี เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการตามวัยและเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่วัยประถมศึกษาให้กับเด็กในครอบครัวโสสะเองและเด็กจากชุมชนใกล้เคียงบริเวณรอบหมู่บ้านโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียนและจ่ายเพียงค่าอาหารกลางวันเท่านั้น ปัจจุบันมีนักเรียนทั้งหมด 69 คน มี 3 ระดับชั้นเรียนตั้งแต่อนุบาล 1-3 แต่ละระดับชั้นเรียนมี 1 ห้อง มีครูทั้งหมด 4 คน

ความทำได้ง่าย เริ่มต้นจากตัวเราเอง

การทำความดีนั้นง่ายนิดเดียว เริ่มต้นได้จากตัวเราเองด้วยการคิดดี พูดดี และทำดี เมื่อเริ่มต้นจากตัวเราแล้ว สิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นก็จะส่งผลตามมาถึงบุคคลที่อยู่รอบข้าง ที่อยู่ในสังคม และที่อยู่ร่วมโลกใบนี้ ดัง พญ.รุ่งนภา รัตนชีวร ผู้ที่เริ่มต้นการทำดีจากการคิดดีและส่งผลเป็น “ความสุข” ที่เกิดกับตนเองและคนรอบตัว

แพทย์หญิง รุ่งนภา รัตนชีวร

คุณหมอเคยรู้จักมูลนิธิเด็กโสสะมาก่อนหรือไม่

เคยได้ยินชื่อมูลนิธิ มาบ้างค่ะ แต่ไม่ได้รู้รายละเอียดว่าเป็นมูลนิธิ เกี่ยวกับอะไร จนกระทั่งวันหนึ่งได้รับจดหมายส่งมาที่บ้าน จำได้ว่าส่งมาให้ในช่วงเดือนสิงหาคมใกล้กับวันแม่ จึงเปิดอ่านรายละเอียดข้างใน ถึงได้ทราบว่า เป็นมูลนิธิ ที่ให้การช่วยเหลือเด็กที่ขาดพ่อแม่ ไร้ญาติมิตร ดิฉันจึงร่วมบริจาคมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันนี้ก็ประมาณ 3 ปีแล้วค่ะ

เพราะเหตุใดจึงตัดสินใจให้การสนับสนุนเลี้ยงดูเด็กโสสะ

เหตุผลแรกเลยคิดว่า ชีวิตของเราเองได้รับโอกาสดีๆ หรือมีสิ่งที่ดีค่อนข้างพร้อมในชีวิตอยู่แล้ว จึงคิดว่าการช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่าเราเป็นสิ่งที่ดี ทำให้พวกเขาได้มีโอกาสดีในชีวิตดังที่เด็กคนหนึ่งสมควรจะได้รับ อีกทั้งในวันข้างหน้าพวกเขาจะต้องเติบโตขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกับเรา อีกเหตุผลก็คือ มูลนิธิ มีการดำเนินงานที่ชัดเจน ทำให้มั่นใจได้ว่า เงินบริจาคจะถูกนำไปบริหารจัดการในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่เด็กๆ อย่างแท้จริง เพราะเราจะทราบได้จากการนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านเด็กมาหมุนเวียนเล่าสู่กันฟัง โดยผ่านทางโลกออนไลน์ และวารสารของมูลนิธิ ซึ่งเราจะเห็นภาพรอยยิ้มสดใสของเด็กๆ กิจกรรมต่างๆ พวกเขาได้มีครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง และได้มีโอกาสรับการศึกษาเหมือนเด็กทั่วไป สิ่งเหล่านี้ทำให้รู้สึกประทับใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือเด็กๆ ค่ะ

สิ่งที่ยากแบ่งปัน

เราทุกคนควรตระหนักถึงการช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมเดียวกับเรา อย่างการบริจาคให้กับมูลนิธิ ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่สะดวกและง่ายมากในการช่วยเหลือผู้อื่น โดยที่เราไม่ต้องลาออกจากงาน เพื่อลงพื้นที่ช่วยเหลือหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทุกคนมีหน้าที่ต่างกันไป เราก็คงช่วยเท่าที่เราช่วยได้ ดิฉันอยากเชิญชวนให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมของพวกเราให้น่าอยู่ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขค่ะ

🙏

สองรางวัลอันทรงเกียรติ

นายกุลเวช เจนวนิพนธ์ ทรัพย์ / กรรมการอำนวยการ
เป็นตัวแทนรับมอบรางวัลสื่อมวลชนดีเด่น ครั้งที่ 32 ประจำปี 2557

ตลอดระยะเวลากว่า 44 ปี ของการดำเนินงานของมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ให้การช่วยเหลือเด็กไทยที่ขาดบิดามารดา ไร้ญาติมิตร ด้วยความเชื่อมั่นที่ว่าเด็กทุกคนควรได้เติบโตในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม และครอบครัวเป็นที่ดีที่สุด อีกทั้งเรายังเชื่อมั่นว่าเด็กที่เคยสูญเสียโอกาสที่จะได้เติบโตในครอบครัวของตัวเองมาแล้วนั้น ควรได้รับโอกาสที่สองในการเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวอีกครั้ง โดยเด็กจะได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่อบอุ่น เต็มเปี่ยมด้วยความรักจากแม่โสสะ เติบโตขึ้นท่ามกลางสายสัมพันธ์ของพี่น้องในบ้าน และอยู่ร่วมกันในชุมชนหมู่บ้านเด็กที่เอื้อเพื่อเกื้อกูลกัน ซึ่งเด็กยังได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ จนออกไปประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตัวเองได้ ปัจจุบันมีเด็กอยู่ในการดูแลของครอบครัวโสสะประมาณ 700 คน ในหมู่บ้านเด็กโสสะทั้ง 5 แห่ง ได้แก่ บางปู สมุทรปราการ, หาดใหญ่ สงขลา, หนองคาย, เชียงราย และภูเก็ต มีเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวโสสะ จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตัวเองได้กว่า 500 คน

บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ความดี ด้วยการทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี

“วันหนึ่ง ในขณะที่ผมกำลัง่วนอยู่กับการขายสินค้าให้กับลูกค้า ก็มีเสียงโทรศัพท์ดังเข้ามา ซึ่งปลายสายเป็นเจ้าหน้าที่จากมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ เพื่อขอประชาสัมพันธ์เรื่องราวของเด็กๆ ที่อยู่ในการดูแลของมูลนิธิฯ” นี่คือการบอกเล่าเริ่มต้นบทสนทนาที่ คุณปราโมทย์ กล้าเถื่อน หนึ่งในผู้ให้การสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กโสสะอย่างต่อเนื่องโดยผ่านรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทางโทรศัพท์ และขอรับบริจาคผ่านบัตรเครดิต แบ่งปันกับเรา

“ก่อนหน้านี้ผมไม่เคยรู้จักมูลนิธิเด็กโสสะฯ มาก่อน แต่พอมีเจ้าหน้าที่โทรศัพท์เข้ามา ขอประชาสัมพันธ์มูลนิธิฯ จึงได้ฟังเรื่องราว เกี่ยวกับเด็กๆ ที่สูญเสียพ่อแม่ ไร้ญาติมิตร ไม่ว่าจะด้วยอุบัติเหตุหรือสาเหตุต่างๆ พอผมฟังแล้วก็รู้สึกเห็นใจ ที่พวกเขาต้องมาเจอกับเรื่องราวร้ายตั้งแต่ในวัยเด็ก หากเขาไม่มีคนดูแลชีวิต คงต้องตกกระทบบ้าง และส่วนตัวผมเองมีลูกชายและลูกสาว ยิ่งทำให้เข้าใจความรู้สึกของเด็กๆ ว่า เขาต้องการความรัก ความเอาใจใส่ ความมั่นคงปลอดภัย มากมายขนาดไหน”

“อีกทั้งเจ้าหน้าที่ยังได้อธิบายให้ฟังถึงการทำงานของมูลนิธิฯ ที่มีหมู่บ้านเด็กโสสะถึง 5 แห่งทั่วประเทศไทย มีเด็กๆ อยู่ในการดูแลอีกกว่า 700 คน พร้อมทั้งได้เชิญชวนผมมีส่วนร่วมในการมอบโอกาสให้กับเด็กๆ ได้เติบโตขึ้นในครอบครัวอีกครั้ง ซึ่งจะมีคุณแม่โสสะคอยดูแล ให้ความรัก ความเอาใจใส่ และในวันที่เขาเติบโตพวกเขาจะสามารถยืนอยู่ในสังคมนี้ได้อย่างมีความสุข”

“เมื่อฟังเรื่องราวทางโทรศัพท์แล้วผมก็ตัดสินใจให้การบริจาคโดยไม่ลังเล ถึงแม้ผมจะไม่ได้ร่ำรวยอะไร แต่ก็ไม่ได้ลำบาก คิดว่า เรามีพอเพียง ยังพอช่วยเหลือคนอื่นได้บ้าง และก็เป็นเรื่องดียิ่งเรามีลูกด้วยแล้ว การที่จะสอนเขาให้เป็นคนที่มีความเห็นอกเห็นใจ รู้จักเมตตาและแบ่งปันต่อผู้อื่นที่ดีต่อกันดีกว่าเรานั้น วิธีการที่ดีที่สุดคือการเป็นตัวอย่างให้กับลูกๆ ได้เห็นด้วยตนเอง”

คุณปราโมทย์ และครอบครัว

“สิ่งสุดท้ายที่ผมอยากจะฝากถึงทุกคนว่า สังคมที่ดีจะเกิดขึ้นได้ ก็เริ่มต้นจากพื้นฐานของครอบครัว ที่เพาะบ่มเมล็ดพันธุ์ที่ดีให้กับลูก ได้เติบโตขึ้นเป็นคนดี มีจิตใจที่เมตตา ปัญหาต่างๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น เราสามารถอยู่ร่วมสังคมนี้ด้วยกันได้อย่างมีความสุข ถ้าหากเรารู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้จักแบ่งปันให้กับคนที่ด้อยกว่าเรา มาช่วยกันคนละไม้คนละมือเท่าที่เราจะช่วยให้ เพียงเท่านั้น สังคมเราก็จะนำอยู่มากยิ่งขึ้นแล้วครับ”

โดยเมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2557 ที่ผ่านมา มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้เข้าร่วมงานมอบรางวัลอันทรงเกียรติ 2 รางวัล ได้แก่ **รางวัลองค์กรพัฒนาเอกชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ประจำปี 2557 (Thailand NGO Awards 2014)** ซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่มีการดำเนินงานยอดเยี่ยมจากทางองค์กรเดอะ ริชอร์ส อัลลิอันซ์ ร่วมกับ มูลนิธิรีค็อกโฟลเลอร์ เป็นผู้มอบให้ และ **รางวัลสื่อมวลชนดีเด่น ครั้งที่ 32 ประจำปี 2557** แก่ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “แม่” ที่มีการถ่ายทอดเรื่องราวและเป็นประโยชน์แก่สังคม จากทางสื่อมวลชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย เป็นผู้มอบให้

จากสองรางวัลอันทรงเกียรตินี้ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ขอมอบให้กับคณะกรรมการมูลนิธิฯ เด็กๆ แม่บ้าน เจ้าหน้าที่ทุกท่าน เพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติงาน และบุคคลสำคัญคือผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน หน่วยงานทุกภาคส่วน รวมถึงองค์กรผู้มอบรางวัล ที่มีส่วนช่วยผลักดันสนับสนุนการเลี้ยงดูลูกโสสะให้มีอนาคตที่สดใส และอยู่ร่วมกับสังคมนี้สืบไป

รางวัลองค์กรพัฒนาเอกชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ประจำปี 2557

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

ตลอดระยะเวลา 44 ปี ที่มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มุ่งมั่นตั้งใจให้ความช่วยเหลือเด็กไทยที่สูญเสียพ่อแม่ ไร้ญาติมิตร ให้ได้เติบโตขึ้นในครอบครัวทดแทนถาวร เด็กๆ จะมีครอบครัวที่อบอุ่น มีแม่โสสะที่ให้การดูแลด้วยความรัก มีพี่น้องในบ้าน อยู่ร่วมกันในชุมชน หมู่บ้านเด็กที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน นั่นเพราะเราเชื่อมั่นว่า “ครอบครัว” คือ ปัจจัยพื้นฐานสำคัญในการหล่อหลอมเด็กคนหนึ่งให้เป็นคนที่สมบูรณ์

และเมื่อปี 2557 ที่ผ่านมา มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้รับเกียรติเข้าร่วมงานมอบรางวัลอันทรงเกียรติ 2 รางวัล ได้แก่ รางวัลองค์กรพัฒนาเอกชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย ประจำปี 2557 (Thailand NGO Awards 2014) และรางวัลสื่อมวลชนดีเด่น ครั้งที่ 32 ประจำปี 2557 แก่ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “แม่” สองรางวัลที่มูลนิธิฯ ได้รับนี้ไม่ได้เกิดขึ้นจากใครคนใดคนหนึ่ง แต่เกิดขึ้นได้ด้วยความร่วมมือใจกันของทุกๆ คน ที่มีส่วนช่วยผลักดัน โดยเฉพาะผู้มีจิตเมตตาทุกท่านที่เป็นบุคคลสำคัญในการช่วยสนับสนุนการเลี้ยงดูลูกโสสะ จนทำให้มูลนิธิฯ ได้รับรางวัลอันทรงเกียรตินี้

กระผมในนามของมูลนิธิฯ ใคร่ขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความจริงใจ ที่เป็นส่วนหนึ่งในการมอบครอบครัวที่อบอุ่นและอนาคตที่สดใสให้กับลูกโสสะ ขอให้คุณความดีที่ท่านได้กระทำอยู่นี้ส่งผลให้ท่านเป็นผู้มีความสุขจากการที่ได้เป็นผู้ให้ตลอดไปครับ

ขอแสดงความนับถือ

นายกุลเวช เจนวนิพนธ์
 เภรัญญ/กรรมการอำนวยการ
 มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
 ในพระบรมราชูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

“ขอบคุณที่รักทำให้หนูมีแม่รัก
 ที่เปี่ยมสุขรักจริงจัง”

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ จัดกิจกรรมออกบูธประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ อาทิ ห้างสรรพสินค้า อาคารสำนักงานและย่านธุรกิจ กรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด ทั้งนี้เพื่อเชิญชวนผู้ที่มีจิตเมตตาต่อเด็กๆ ก้าวร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยบริจาคผ่านการตัดบัตรเครดิต ซึ่งเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่สะดวก และท่านสามารถสังเกตเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิฯ จะสวมเสื้อที่มีโลโก้ และบัตรประจำตัว

พร้อมชื่อเพื่ออ้างอิง หากพบเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิฯ ท่านสามารถแวะเข้าไปสอบถามข้อมูลเพื่อบริจาคหรือทักทายให้กำลังใจน้องกันได้ค่ะ

ที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์: คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์, พล.ต.ต.นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์, ธนา เตรีตณชัย, อีพร อุตมผล, ดวงกมล สุวิชากุล
 ที่ปรึกษา: พหล ตรังคินาถ, จันทิรา สมบุญเกิด
 กองบรรณาธิการ: กมลภัทร ธิการณ, ปรางสุรางค์ โชติชัชวาลย์กุล, มาลินี มีศิลป์, อติศักดิ์ พรหมลี, วรนาถ ปรางภูมิพล, สมัคพล ศรียานนท์
 ภาพประกอบ: คลังภาพสำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะ, นัสริน สมชาติ
 กราฟฟิค: Hunger Brothers
 สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ.2558

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
 โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthailand.org Facebook: www.facebook.com/SOSThailand